

รัฐชัย พิเชิธรสุนทร 2549: ปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาคที่มีผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อ และระดับผลผลิต
ภายใต้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวแบบจัดการ ปริญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์
ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ ประธานกรรมการที่ปรึกษา: อาจารย์ศักดิ์สิทธิ์ บุญยพลากร, Ph.D. 129 หน้า
ISBN 974-16-2783-1

จากการที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ปรับเปลี่ยนนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนมาเป็นระบบ
อัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวแบบจัดการ และมีการเปลี่ยนกรอบการบริหารนโยบายการเงินของประเทศมาเป็นการ
กำหนดเป้าหมายเงินเฟ้อ ภายใต้แนวคิดพื้นฐานที่ว่าเสถียรภาพของระดับราคาเพื่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ
ที่ยั่งยืน ทำให้การดำเนินนโยบายต่างๆ เน้นที่อัตราเงินเฟ้อและระดับผลผลิตเป็นหลัก

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาคที่มีผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อ
และระดับผลผลิต ภายใต้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวแบบจัดการรวมทั้งมีการทดสอบความน่าเชื่อถือของปัจจัยทาง
เศรษฐกิจมหภาคที่มีผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อ และระดับผลผลิต โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิเป็นรายไตรมาสระหว่าง
ช่วงปี พ.ศ. 2536-2547 โดยอาศัยแบบจำลองพื้นฐาน Mundell-Fleming Model กำหนดปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาค
ที่มีผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อ และระดับผลผลิต ภายใต้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวแบบจัดการ และอาศัย
แบบจำลอง Distributed Lag Model ด้วยวิธี Almon Polynomial Lag Procedure

ผลการศึกษาพบว่า อัตราเงินเฟ้อมีผลกระทบมาจากอัตราการเติบโตของปริมาณเงินตามความหมายแคบ
และอัตราการเติบโตของปริมาณเงินตามความหมายกว้างมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การใช้จ่ายของภาครัฐ
ดุลการชำระเงิน และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ตามลำดับ และปัจจัยเหล่านี้มีความล่าช้าประมาณ 9 ไตรมาส
ที่มีผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อ สำหรับระดับผลผลิตมีผลกระทบมาจากปริมาณเงินที่แท้จริงตามความหมายแคบ
และปริมาณเงินที่แท้จริงตามความหมายกว้างมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การใช้จ่ายของภาครัฐที่แท้จริง และ
ดุลการชำระเงิน ตามลำดับ และปัจจัยเหล่านี้มีความล่าช้าประมาณ 7-10 ไตรมาสที่มีผลกระทบต่อระดับผลผลิต
นอกจากนี้ตัวแปรหุ่นนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนก็มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่ออัตราเงินเฟ้อและระดับผลผลิต